

L'home que empresonà Gandhi i gairebé provocà la mort del líder nacionalista hindú...

Aquest és lord Halifax, l'ultra-conserverador anglès que se'n va a veure Hitler

"QUE VOLEU?" - diuen que li preguntarà el lloctinent anglès al "führer" nazi

I com que l'ex-pintor no es perd per demanar, tothom es pregunta què podrà donar lord Halifax

DE CARA A LA GUERRA

"Congrés de cara a la guerra" ha estat adjectivada l'assemblea dels Sindicats de la UGT, els representants dels quals han iniciat avui les seves tasques.

Han estat els seus propis organitzadors i impulsors els que han llançat la consigna que sigui la preocupació primordial de la guerra la que serveixi de guia i orientació a les deliberacions dels delegats. Si aquesta es tradueix en una positiva realitat, sense ingerències ni mediacions, el Congrés pot aportar a la causa de la guerra que sosté la República guanyos inestimables.

Entenem i no farem més que repetir conceptes ja expressats en aquestes mateixes pàgines, que la funció dels Sindicats és exclusivament executiva i de perfeccionament i control de la producció en lloc d'ésser un instrument de direcció política. El capgirament d'aquest estat de coses ha comportat al llarg d'aquests setze mesos de guerra una sèrie d'errors i desercions que han pesat fortament en el passiu de la nostra balança. Una concepció equivocada de la funció que pertocava als Sindicats des de l'endemà mateix del 19 de juliol ha fet despendre en assaigs i "pensades" moltes de les energies que han estat malversades, a desgrat sovint de la bona intenció que les guiava, per al triomf de la nostra causa.

Es hora de rectificar. Rectificar lleialment, sincerament, sense que en la rectificació ningú hi pugui veure el més lleu recel que s'inicia una etapa de regressió. No hi pot haver cap mena de regressió si encaminem la nostra economia —i els Sindicats tenen la missió de dur-ho a la pràctica— pels viarans que assenyalen les necessitats interiors i també exteriors —per què no dir-ho?— de la guerra. La regressió hi seria, i definitiva, si ens entestéssim a voler conservar normes i procediments oposats a la trajectòria de triomf que segueix el Govern de la República. I els Sindicats no han d'ésser, en aquest moment decisiu de la nostra guerra, un instrument executiu del Govern.

Que sigui aquest l'esperit que predomini en el criteri dels delegats d'aquest III Congrés de la UGT, és el que desitgem sincerament.

Berlin, 13. (Del corresponent especial de l'agència Fabra). — Haldane, ministre de la Guerra de la Gran Bretanya, era un home de formació intel·lectual germanica. Profund conecixedor de la història i de la literatura d'Alemanya, podia dir-se que no tenia secrets per a ell l'obra de Goethe i dels grans clàssics alemanys. Però la seva passió intel·lectual —en ésser ministre de la Guerra— hagué de sacrificar-la als interessos de la pugna entre els dos països. Home liberal —d'aquest liberalisme anglès que té poca similitud amb el liberalisme francès— fou el creador dels primers batallons de xoc que de tanta utilitat foren al general Joffre al Marne. Haldane fou, un més, exemple del fet que els polítics, moltes vegades, han de sacrificar allò més profund de llurs sentiments als interessos del país.

Lord Halifax és, per contra, un home que desitjaria que el seu país seguis, no les necessitats que exigeix la situació, sinó les seves pròpies inclinacions. Lord Halifax és un conservador, un terrible conservador. Quan fou virrei de l'Índia posà Gandhi a la presó i gairebé provocà la seva mort quan aquest respongué a lord Halifax amb un desafiament terrible: declarant la vaga de la fam.

Lord Halifax, home plebeu, un místic imperialista, com n'hi ha molts a Anglaterra, se'n va a Berlín. Segons referències fidedignes, han estat els Molt Ho-

norables, senyors sir John Simon i sir Samuel Hoare els que han fet possible aquest viatge. Però la majoria de membres del Govern encara no comprenen perquè ha estat possible aquest viatge. Lord Halifax, evidentment, vol preguntar al "Führer und Reichkanzler": «Què voleu? L'òrgan nazi «Voelksischer Beobachter» contesta per endavant: «Aquest matí, Rosenberg fa publicar un article sobre Ucraïna, en el qual demana la llibertat política d'aquesta República soviètica i enumera les seves formidables riqueses naturals. Lord Halifax, evidentment, no pot prometre Ucraïna a Hitler; en tot cas aquest haurà de prendre-la de les mans dels que la posseeixen: la U. R. S. S. Terrible dubte per a lord Halifax. L'home dels mètodes expeditius i autor de l'empresonament de Gandhi.

Evidentment, als cercles polítics conservadors de Londres es fa observar que lord Halifax no parlarà per a res del pacte anticomunista, però els periòdics alemanys d'aquest matí col·loquen, d'una manera absoluta, la visita de lord Halifax en el terreny de les tendències antirusses. Aquests periòdics esperen que la visita serà fructífera per a la pau del món, sense fer menció —cosa que cal destacar— de les converses anglo-italianes paral·leles que acaben d'iniciar-se a Roma.

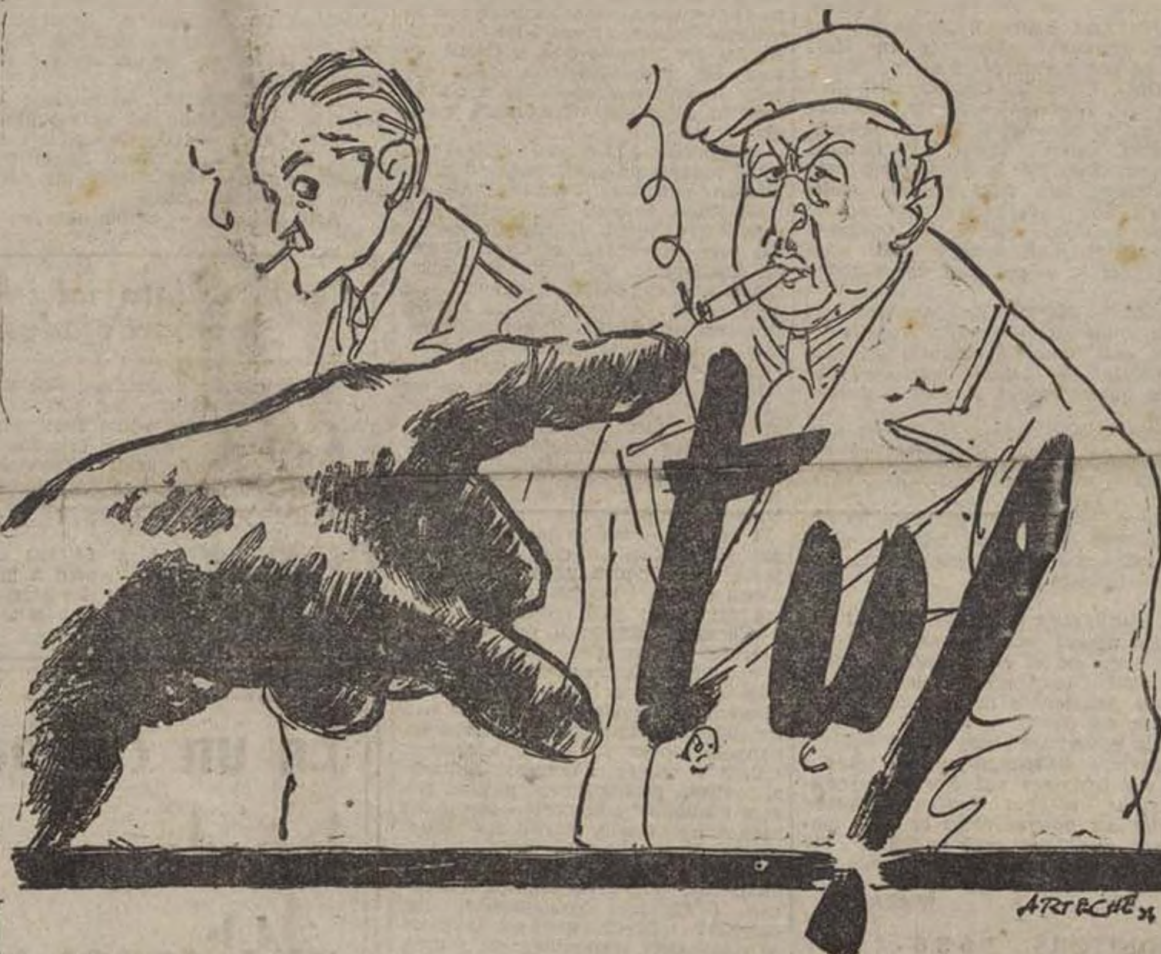
Aquestes són les perspectives que es poden veure davant de l'esperada visita de lord Halifax a Berlín, la propera setmana.

Tarradelles, ha visitat el sots-secretari de la Presidència del Consell

Aquest matí el sots-secretari de la Presidència del Consell de ministres ha rebut la visita del conseller de la Generalitat, senyor Tarradelles, en funcions de conseller delegat; del sots-secretari de la Presidència de la Generalitat, senyor Marià Rovira; del sots-secretari de l'Economia i Administració Central, senyor Josep Maria Fàbrega del Pilar; i del catedràtic doctor Sánchez Covisa.

De Mac Donal, lili, al Dr. Negrín

El ministre anglès de Colònies, Sr. Malcom Mac Donal, ha tramès un telegrama al President del Govern de la República en el qual li agraeix el condol que li ha tramès per mort del seu pare.

Per si a algú se li ocorria protestar...

"Les forces armades es limitaren a assegurar l'ordre"

Rio de Janeiro, 13. — El ministre de la Guerra ha publicat una nota en la qual diu que els darrers esdeveniments polítics s'han succeït normalment sense cap intervenció de les forces armades les quals s'han limitat a assegurar l'ordre.

Gràcies a la fermesa de què donaren proves les autoritats —afegint el comunicat—, el canvi polític s'ha produït amb absoluta tranquil·litat i sense desordres interiors.

El Japó, naturalment, no vol mediacions

Bruselles, 13. — Interrogat per un corresponent de l'Agència Havas, l'ambaixador japonès ha declarat que no ha estat feta cap proposició a Brusselles a favor de la mediació dels Estats Units. Com és sabut circulà el rumor d'aquesta mediació als Estats Units.

Aquest malí ha començat

Aquest matí ha tinguut lloc, al Palau de la Música Catalana, la primera sessió del III Congrés de la Generalitat de Catalunya. Una assistència enorme de congressistes, procedents de totes les comarques de Catalunya, i inlò d'una activitat ordenadora que fa abrigar tota mena d'esperances. La sessió ha estat purament de tràmit. Obertura del Congrés amb un abundant parlament del secretari general de l'organització, company Del Barrio, i nomenament de les comissions que han de servir per ordenar la tasca del Congrés.

La fotografia ens ofereix una vista del Palau de la Música Catalana en el curs de la primera sessió. Aquesta tarda el Congrés ha tornat a reunir-se, s'espera que, en el moment de tancar aquesta edició, hagi cap acord d'importància. (Centelles).

Arriba a Madrid una representació del Comitè Mundial contra la guerra i el feixisme

Madrid, 13. — Invitada per les delegacions internacionals ha arribat a Madrid una representació del Comitè Mundial contra la guerra i el feixisme, integrada per delegades franceses, una de polonesa, una altra d'italiana i una altra d'anglesa. Totes elles són figures destacadíssimes del moviment antifeixista internacional i han participat en les deliberacions de Congressos antifeixistes recentment celebrats a València i Barcelona.

El general Aranguren, comandant militar de València

El «Diari Oficial del Ministeri de Defensa», publica, entre altres, la circular següent: Designa per al càrrec de comandant militar de València al general senyor Josep Aranguren Roldán.

¿Ja has fet el donatiu de ROBA D'ABRIC PER ALS NOSTRES SOLDATS?

POLÍTICA DE CATALUNYA ENFORA L'ERROR ANTIFEDERAL

Ara que són a Barcelona els nostres amics del món polític central, és ocasió de convèncer-nos suauement de la immensa errada que fou, el 1931, tancar el pas a la República Federal Espanyola. En recordar aquest error no ens ha de moure ni el pruri històric ni les ganes de retrocedir melancòlicament el sony català. És de cara al demà que valga a parlar de l'error antifederal d'ahir.

Recordem els dies de 1931 al Parlament de Madrid. La Constitució es posada a estudi. Ha d'ésser federal o federable? —No!— responen la majoria. El que interessa és que la Constitució de la República sigui la d'un Estat integral (article primer). Catalunya llavors avisa els perills, i amb ella Euzcadi, alguns amics gal·les i pocs mes. Tot el que obtinguerem fou que l'Estat integral «fos compatible amb l'autonomia dels municipis i de les regions» (article primer). Conseqüència natural de la Constitució integral de l'Estat fou el manteniment dels quadres de l'Espanya tradicional. Els Estats, també a conseqüència de la mateixa cosa, van semblar, i eren en realitat, una dolorosa concessió arrabassada a l'Estat integral. Dintre una Constitució federal haurien estat, no concessions particularitzades, sinó fórmules generals d'administració i de política.

No hi hagué res a fer. Els catalans no tenen escoltats. I es veu com l'Estat integral republicà concentrat, podia passar, per un cop d'Estat realitzat, a ésser un Estat integral feixista. El 10 d'agost del 1932 fou feta a Madrid la primera temptativa d'aquest cop d'Estat.

La història prossegueix, com tots sabem, sempre encarrilada sobre la via de l'Estat integral. El juliol del 1936, Catalunya amb règim autònom, demostrà quina capacitat haurien tingut vuit o deu Estats federats o confederats per jugar al joc del moviment contra la legitimitat republicana.

Però versamentament dintre una Espanya federal, aquesta mena de moviment no s'hauria arribat a conrear. Primer, perquè la idea de l'Estat integral hauria restat consentida per la seva base i els quadres centralistes desagregats; segon, perquè cada Estat federal o confederal hauria tingut cura d'acomodar el terme mig de la seva població, com ho va fer Catalunya, que mereixé el nom d'«Estat català».

La història prossegueix, com tots sabem, sempre encarrilada sobre la via de l'Estat integral. El juliol del 1936, Catalunya amb règim autònom, demostrà quina capacitat haurien tingut vuit o deu Estats federats o confederats per jugar al joc del moviment contra la legitimitat republicana.

consumció, per reflexió, per bloqueig i, en últim cas, per les armes polítiques de la contemporització i de la paciència.

Això, pel que fa al passat. Del present i del futur en parlarem un altre dia.

Nicolau M. RUBIO

Bruselles, 13. (Conferència telefònica).

Deixa el camí lliure a Smigly?

TERRADELLES I CASANOVES HAN CONVERSAT

Han visitat el President del Parlament, senyor Casanoves, el conseller Primer del Govern de la Generalitat, senyor Terradellas.

L'entrevista s'ha efectuat en termes d'una gran cordialitat. També han visitat el president l'ex-ministre senyor Santaló i el diputat senyor Canturri.

Mosciki anuncia que el Govern volonès combatrà totes les manifestacions d'anarquia

Varsòvia, 13. — Una delegació de parlamentaris juecs visità el President de la República, Ignasi Mosciki, al qual presentaren en situació dels juecs a Polònia. El President de la República assegurà a les delegacions que el Govern polonès combatrà en el futur totes les manifestacions d'anarquia.

La Conferència del Pacífic s'ha tornat a reunir

«L'entrevista Lord Halifax-Hitler té caràcter d'exploració», afirma el «Yorkshire Post»

"Però no es restituïran territoris sota cap amenaça"

Londres, 13. — A propòsit del viatge de Lord Halifax a Berlín, el «Yorkshire Post» organitza una enquesta pública contra l'optimisme.

excessiu quant als resultats immediats de l'entrevista. «L'entrevista», assegura el periòdic, té caràcter d'exploració i haurà assolit la seva finalitat si contribueix a aclarir la

veritable política del Führer i del seu govern. És naturalment possible que en el curs de la conversa siguin abordades algunes qüestions recentment plantejades entre la

Gran Bretanya i Alemanya; però si el problema colonial hagués de figurar en l'ordre del dia, Lord Halifax expressaria francament al seu interlocutor els punts de vista enun-

ciats per Eden, a saber: que una pau duradora no pot obtenir-se per mitjà de la restitució de territoris obtinguda per l'amenaça.

Brusselles, 13. — La Conferència del Pacífic ha celebrat sessió plenària privada aquest matí a les onze. Després d'obrir la sessió, Spaak ha llegit el text del telegrama de resposta del govern de Tòquio, al comunicat del 6 de novembre, i ha exposat l'estat dels treballs de la Conferència.

AQUESTA TARDA HI TORNAREM
Brusselles, 13. — La Conferència del Pacífic ha aixecat la sessió a tres quarts d'una, per a tornar a reunir-se a dos quarts de cinc d'aquesta tarda.

EDEN JA NO TORNARÀ A BRUSSEL·LES

Brusselles, 13. — El senyor Eden sortirà d'aquesta capital demà al matí per via aerià.

Adhuc en el cas que la Conferència plenària pública hagués de celebrar-se el dimarts al matí, per tal de donar lectura al text de la declaració que la conferència elaborarà aquesta tarda, el senyor Eden no retornaria a Brusselles, i quedaria, per consegüent, la direcció de la delegació anglesa a càrrec del senyor Malcolm MacDonald.

"ENS TROBAREM DAVANT UNA SITUACIÓ D'ANARQUIA INTERNACIONAL"

**NORMAN DAVIS
COMMINA EL JAPÓ...**

Brusselles, 13. — En la seva intervenció, en la sessió d'aquest matí de la Conferència del Pacífic, el delegat nord-americà Norman Davis, ha dit que el seu Govern considerava que l'única base per a una solució equitativa i duradora del conflicte sino-japonès, la constituïa el respecte als Tractats i l'observància de la paraula donada.

polítics per la violència, ens trobarem davant d'una situació d'anarquia internacional. Des del punt de vista dels seus propis interessos materials, i des del de la pau mundial, del progrés i de l'amistat internacional, sembla que hi ha raons imperioses per les quals el Japó hauria de decidir-se a cooperar en la nostra tasca. Esperem, doncs, encara, que el Japó trobarà la manera de fer-ho.

Brussel·les, fa una nova crida a Xina i el Japó...

Mentre el delegat xinès demana l'aplicació del Pacte

Brusselles, 13. — En la sessió celebrada aquest matí per la Conferència del Pacífic, el delegat xinès doctor Koo ha posat de relleu que les condicions de l'Extrem Orient en l'actualitat és veritablement extraordinària, puix que la potència que provoca la guerra i la pertorbació en tot el Continente asiàtic, signa lliurement i espontàniament, per iniciativa, el Tractat de les Nou Potències.

al Japó, i ajudar Xina? El nostre país necessita assistència material; no demanem a les altres potències signants del Pacte dels Nou que combaten amb nosaltres. El restabliment i la defensa de la pau a l'Extrem Orient requereixen avui dia una acció concertada de caràcter moral, material i financer i econòmic per part de totes les potències que participen en la present Conferència.

A continuació, el doctor Koo ha dit: «El Govern japonès demana, en la seva resposta a les potències que aportin llur contribució a l'estabilitat de l'Àsia Oriental, d'acord amb la situació present, precisament en aquest moment en què la conciliació i la mediació és rebuïda pel mateix Govern que formula tal declaració».

El senyor Eden ha fet us de la paraula, i ha declarat que el Govern britànic hauria vist amb sincer satisfacció la cooperació dels japonesos a les tasques de la Conferència, i mostra satisfet que el Japó compartís, en la seva darrera declaració, aquest criteri.

Davant d'aquesta actitud, les potències no es decidiran a suspendre el subministrament en material de guerra i la concessió de crèdits

A més, expressa el conveniement que aquest canvi d'impressions hauria constituït un excel·lent motiu per a arribar a un acord respecte als litigis plantejats a l'Extrem Orient.

El senyor Eden atorga el criteri del delegat anglès, igualment ha fet el delegat nord-americà.

El delegat italià ha presunt simplement que quines suggerències formulava la Conferència després de la declaració japonesa.

El representant soviètic ha dit que la URSS acceptaria tota solució encaminada a un acord equitatiu i pacífic a l'Extrem Orient.

Seguiment s'ha aixecat la sessió.

Ha mort l'ex-ministre Franklin Bouillon

Paris, 13. — L'ex-ministre radical independent Franklin Bouillon ha mort.

Franklin Bouillon nasqué el mes de setembre del 1870. Bouillon exercí durant molt de temps el període de Mr. Eden — posa en guàrdia l'opinió pública contra l'optimisme.

"En la seva absència, el President m'ha delegat les funcions executives...", diu Terradellas

Han estat aprovades diverses disposicions per a regularitzar el pagament subsidiari als refugiats

El senyor Sbert s'ha encarregat accidentalment de la Conselleria de Cultura

El conseller de Governació i Assistència Social senyor Sbert ha rebut avui els periodistes que fan informació a la Generalitat i ha fet les següents manifestacions:

En el darrer Consell — ha comentat dient — varen ésser aprovats alguns decrets importants, que per omissió no han estat facilitats en la nota que us vaig lliurar.

Entre aquests decrets hi figura la creació de 29 subsidis a les Escoles d'Agricultura de la Generalitat, destinats a conreadors o fills de conreadors de la terra.

FRONIO NOVETATS

Avui, nit, a un quart d'onze
A pala
ZARRACA ZORNOZA
contra
ROBERTO NARRU II-CAMPOS
Demà, tarda, a les quatre
A pala
NARRU II-URZAY
contra
GALLARTYA III-LEJONA
Nit, a un quart d'onze
A pala
SOLOZABAL JAUREGUI
contra
QUINTANA IV-PEREA
Detalls per cartella

FRONIO IXIKI-ALAI

Avui, nit, a les deu
LUMI TONI
contra
ALEGRIA-LOLILLA
Demà, tarda, a les quatre
NATI AURELI
contra
CARMENCHU-TONI
Nit, a les deu
LUMI VASQUITA
contra
SAGRARIO ANGELITA
Detalls per cartella

Madrid veurà l'exposició gràfica dels 16 mesos de guerra, organitzada pel Comissariat de Propaganda

Madrid, 13. — La Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Madrid ha facilitat la següent nota:

«El comissariat de propaganda de la Generalitat de Catalunya desitja que quedi a Madrid quicòm que faci perdurar l'actual homenatge de Catalunya vers l'èpica de la seva defensa contra el feixisme. A tal efecte, ha organitzat una exposició que sigui un resum gràfic de totes les tasques essencials dels 16 mesos de lluita del poble espanyol i català per la llibertat. Aquesta exposició fou organitzada anteriorment a Barcelona, i ara el comissariat de propaganda de la Generalitat de Catalunya ha volgut fer-la a Madrid per

tal que el seu poble no quedi sense veure-la.

Es tracta d'un veritable alarid de fotos i gràfics que pel seu caràcter de síntesi i de claredat, són perfectes per a la perfecció tècnica del material exposat, he de cridar l'atenció poderosament.

La tragica mèdia que es juga al Comitè de Neutrals (?), de Londres

Mentre a Londres s'ocupen i es preocupen de quants seran els efectius estrangers que es troben lluitant als diversos fronts d'Espanya, i discuteixen i acorden que cal que aquests estrangers retornin al lloc que ocupen abans d'anar a Espanya; mentre nomenen i organitzen unes Comissions, les quals hauran de traslladar-se sobre els llocs de lluita, tant en el territori de la República com en el que l'assimilam; mentre es troba sota el regim feixista; mentre s'ocupen a perdre el temps, donant lloc a mentrestant al fet que els països imperialistes puguin continuar començant crims a Espanya, Roma i Berlín es preocupen d'anar arrodintant la seva situació al nostre país. Mentre Londres preconitza el reclutament d'elements estrangers als rangs nacionals i governamentals, Alemanya i Itàlia transiten a terres d'Espanya nous elements per a mantenir la lluita, tant en homes com en materials.

Judicant-ho, resulten mateixos: «Frontera Italo-susana». De font que no ens mereix cap mena de dubte ens arriben noves d'haver partit de Nàpols el passat mes, a bord del vaixell «Piemonte», quatre

bañeres d'artilleria antiaèria. El personal italià que acompanya l'esmentat material ha manifestat als seus familiars que anaven a Espanya.

Del mateix origen, octubre. — S'ha sabut que les tropes italianes que, segons la versió oficial de Roma, sortien cap a Líbia, en realitat van encaminades vers l'Espanya nacionalista. La quantitat de tropes embarcades és encara ignorada, però es creu en 10.000 el nombre de soldats sortits darrerament d'Itàlia en les condicions esmentades. Al mateix temps han estat embarcats diversos avions equipats, bateries antiaèries, carros d'assalt i «nifrons».

Converses italo-angleses

CHAMBERLAIN: — Com li ho diré?
(de "Groene Amsterdammer")

Trasllat a Barcelona dels serveis del Banc d'Espanya

La «Gaceta de la República» inscriu les següents ordres:

EL REI CAROL I TATARSCU CONFERENCEN

Bucarest, 13. — El rei Carol hi rebut, a dos quarts de dotze d'aquesta tarda, el President del Consell senyor Tatarescu, el qual ha dinat amb el monarca. Durant el dinar ambdós personatges han discutit la situació política interior.

Tot Catalunya al costat del President Companys

A la sotsecció de la Presidència segueixen rebent-se grans nombres d'adhesions al President Companys, amb motiu de la seva reelecció. Les rebudes el dia d'avui són les següents:

E. Portell, tinent del sector del Centre; J. F. Soler, president d'Ulldeu; Consultor dispensari, Casa del Poble (U. G. T.); Esquerra Republicana de Catalunya, d'Ulldeu; soldats catalans de l'Exèrcit del Centre (12.ª Divisió); T. Salvat, secretari d'Acció Catalana Republicana; secretari d'Acció Valenciana d'Ulldeu; Planyans; Miravilles, per encàrrec poble de Madrid i comitè català de la secció sector Centre; venidor general d'Arago; Caspe; membres de la Còpia Barcelona; Institut Català Folkloric de Montserrat; Madrid; M. San Andrés, president de la Junta Municipal d'Ulldeu; República; Madrid; J. Marin, Federació Catalana d'Ulldeu; Sindicatista; Dr. M. Bernat; Carreras, Lloret de Mar; Edmard Lloret; Fols, president d'Esquerra Republicana de Prat de Llobregat; Antoni Soto, Casa d'Assistència Social; Tarragona; tinent coronel E. Pérez Farràs; Casal Català de Madrid; Ajut Català; Pere Clotat; Muri; Joan Plana; i Roman, grup Transmissions del 12.ª Cos d'Exèrcit; 2.000 adhesions de socis del Centre Republicà Català del Districte Veï; Joventut del Centre Republicà Català del Districte Veï; Llibert; Reyes; Castell; i l'alcalde de Tarragona.

Anglaterra es prepara per a la guerra que vindrà

Els avions facciosos no pogueren bombardejar Barcelona i Tarragona

Al Gabinet de Prem a de la Prefectura de Policia ens ha facilitat la nota següent:

«A dos quarts de set i cinc minuts d'ahir al vespre, l'aviació facciosa va intentar l'ombombardejar les ciutats de Barcelona i Tarragona.

A aquest objecte, dues esquadres de trimotors intentaren volar damunt les esmentades ciutats. Sortosament, es va donar el senyal d'alarma i tot seguit les bateries antiaèries obrien un nodrit foc cortina contra els agressors.

A Tarragona, l'aviació facciosa va deixar caure diverses bombes damunt la mar.

A la Comandancia Militar de Tarragona, facilitaren ahir als periodistes la nota següent:

«A dos quarts de set del vespre, aparegueren procedents de la mar, dos avions «Junkers», els quals deixaren caure diverses bombes incendiàries i explosives, que no causaren dany ni víctimes.»

Ahí, al matí, a les onze, uns aparells facciosos s'adreçaven vers Lleida. En ésser advertits pels llocs d'observació, fou donat el senyal d'alarma i la gent acudí als refugis.

Mitja hora després, va cessar l'alarma, sense que arribessin els avions rebels a ésser vistos, per la qual cosa hom creu que canviaren de direcció i que no van s'internar en terreny enemic.

El fill succeirà el pare...

Londres, 13. — El comte De La Warr, lord del Segell Privat i president del Partit Nacional Laborista, pronosticà en la seva declaració que Malcolm Mac Donald seria el líder del partit.

Els "revolucionaris" de la pintura

Convocats pel grup de Londres, els més destacats artistes d'Anglaterra, representant els punts de vista artístics més avançats, reuniren les seves últimes produccions a les Galeries "New Burlington", de la capital anglesa. A remarcar que aquest grup, la primera exhibició del qual s'efectuà a Londres pel març del 1911, atragué sobre els agosarats artistes una tempesta de crítiques i de burles... Ara les coses han evolucionat i l'exposició de les Galeries "New Burlington" és esperada amb veritable interès. — Vegeu, a la foto, dos dependents portant la pintura surrealista de Norman Dawson "Palimpsest Dictation" (K.)

A primers de desembre seran manufacturades 20 milions de caretes antigàs

Londres, 13. — El cap de precaucions antiaèries ha declarat que el primer de desembre seran manufacturades vint milions de màscares per al gas i prop de 5.000 persones hauran rebut instruccions sobre les precaucions antiaèries que cal prendre.

ESCENARIS

¿Inaugurarà la Xirgu una lemoorada oficial de teatre castellà a Barcelona?

El Consell Nacional del Teatre té intenció de quedar-se un teatre barceloní per a fer-hi una temporada de comèdia clàssica i obres modernes, tal com ha fet a Madrid i a València. Hom diu que el teatre aquest serà el Teatí.

La primera actriu de l'Espanyol és Pepeta Fornés. La senyora Catala, decididament, no ha volgut treballar al Paral·lel.

Es parla molt de concursos d'obres teatrals. Per cert que alguns autors es queixen del reglament del concurs d'obres de cara a la guerra convocat per la Federació Catalana de Societats de Teatre Amateurs. «Per què diuen, tres premis únics de 500 pessetes (un per cada categoria), quan seria molt més pràctic per als autors i per al teatre en general que aquests diners es destinessin a editar deu o dotze obres seleccionades en el concurs i que així restarien a disposició de les companyies a les quals interessessin? Trobem que aquests autors tenen raó.

Al Velòdrom d'Hivern de París ha tingut lloc un magnífic intent de nou teatre, amb l'espectacle «Nauzeim d'una ciutat», original del nostre amic Jean Richard Bloch. Totes les inquietuds dels homes confinats a les grans aglomeracions urbanes i totes les il·lusions dels qui s'evadeixen per a fundar una ciutat en un territori llunyà. Però la sobtada troballa de petroli fa néixer una invasió... De totes maneres l'obra acaba amb una victòria de la bona voluntat i de la S. de N., enmig d'una gran festa forana. Danses, cant, atraccions de circ i de music hall... Un intent de teatre popular de primer ordre, al qual han contribuït grans artistes, músics i pintors eminents.

"Arriba España!"

Hendala, 13. — Un germà del soldat d'Infà es casarà el dia 17 del corrent mes amb una noia de Badajoz.

Entre les darreres estrenes parisienses anomenem: «El Cap de les Tempestes», de Bernheim; «Pauca», de Lenormand; «Amiel», de Dony Amiel; «Catarina Emperadriu», de Rostand; «Quadrilles», de Sacha Guitry; «Els Cavallers», de la Taula Rodona, de Jean Cocteau.

XANG-HAI EN FLAMES

Després de terribles bombardeigs de l'artilleria i l'aviació nipones, la infanteria japonesa es fa mestressa d'un grup de cases de Xang-Hai, convertides en un munt de runes... Aquesta operació, com tantes altres de "castig", va ésser el començament de la presa total de Xang-Hai per les forces del Micado (K.)

Robant-li hores al descans

Els soldats d'Enginyers de la Sisena Divisió realitzen una tasca admirable: de la reparació d'automòbils a la confecció d'uniformes...

Madrid, 11 (Del nostre corresponent) Entre les runes del barri desfet per l'aviació facciosa, ara fa un any, s'alça l'hotellet en peu. Hom ignora per quines causes misterioses aquest hotellet ha estat respectat per les bombes. Darrera i als costats, runes. Cases enrunades. Muntis d'escombriars. Restes de llars que esgueren en allò que fou carrer, barrejats amb les desferres. La pluja d'un any encara fa més penós l'espectacle i ja a penes es pot distingir què eren els objectes que estan destruïts.

EN LES HORES DE DESCANS L'hotellet —apacible pel de fora— per dintre està sempre en plena activitat.

—Tot això es fa ací —ens diu el capità dels soldats d'enginyers que allí treballen— és sense descurar un sol moment els treballs dels fronts. Tot el que es veu ací ha estat realitzat en les hores que els minyons tenen per al descans.

Hi molts i variats tallers. Potser el més curiós de tots els sigils el de reparació d'automòbils. Però no es tracta de posar en funcionament els motors ni de reparar petites avaries. Ací es recullen els cotxes que estan abandonats per tothom, aquestes despullades que moltes vegades veiem abandonades al costat de les carreteres, veritables esquelets als quals manquen la majoria de les peces. Doncs de diverses d'aquestes despullades d'automòbils, els minyons reconstrueixen un automòbil.

—Jo no dic —ens diu el capità— que quedin en condicions de realitzar un servei molt dur, de fer grans viatges; però serveixen perfectament per a circular per Madrid i pels fronts del Centre.

DE LA LÍNIA DE FOC De vegades, el rescatar un automòbil és cosa grans perills. Darrerament retiraren de Carabanchel una camioneta. Era un cotxe «Ford» vell, amb els neumàtics destruïts per la metralla, sense capot i el volant destrossat. En realitat, no era un bolí que mereixés la pena d'arribar res. Però els soldats de la Companyia d'Enginyers anaren a cercar-lo. Estava en un garatge, entre dos lliures de metralla. Era impossible desenterrar-lo de nill, puix que calia avançar algun terreny davant de les nostres trinxeres.

De nill sortiren a cercar-lo. El cel era negre i es topava per tot arreu. A més, a més, els facciosos sospitaven que passava quelcom, i començaren a tirar furiosament. Però res no deturava els soldats de la República, i amb mil treballs i esforços assoliren rescatar els despullats del cotxe i arrossegar-los fins a les nostres línies.

Avui hem vist el cotxe. No hi ha qui el conegui. És una llamant camioneta «Citroën», perquè ha calgut canviar-li des del radiador fins els discs de les rodes. Però ara marxar per Madrid i porta material de fortificacions als fronts. I el conductor va tot orgullós en el seu banquet.

FUSTERIA I SABATERIA Al cementiri d'automòbils de l'hotellet n'hi ha de totes menes. Tot molt vell. Aquests cotxes que veiem, fa quinze anys, pels carrers de les poblacions. Hi ha un presumptuós «Bugatti» que dona la sensació de menjar-se la carretera. Amb tot, ara, qualsevol cotxe d'aparença modesta, el deixaran entrera.

Tots els treballs que realitza aquesta Companyia els fa sota el foc enemic, perquè l'hotellet és batut per morter i metralladora i els treballadors no fan mes que tirar. Però això no impedeix perquè allí, a més a més de la reparació d'automòbils, hi hagi diverses tallers d'altres activitats. I des de preparar i serrar fusta per a l'establiment de les trinxeres fins a reparar les desferres, cal tot el que calgui per la metralla de les bombes caïdues, allí aduoc es passa per un taller de reparació de calçat i un altre de confecció d'uniformes.

—Però tot això —insisteix una vegada més el capità— sense descurar els treballs dels fronts i solament fet en les hores de descans.

ROBA PER ALS NOSTRES COMBATENTS!

El que han dit: ALVAREZ DEL VAYO: Es necessiten robes i elements d'abric amb rapidesa. Així evitarem als minyons que ocupen les línies de combat una mortuïtat més a les que inevitablement produeix la guerra. Estic segur que en tots trobareu la col·laboració demanada, ja que el poble espanyol ha sabut en tot moment acomplir amb el seu deure.

Entre les darreres estrenes parisienses anomenem: «El Cap de les Tempestes», de Bernheim; «Pauca», de Lenormand; «Amiel», de Dony Amiel; «Catarina Emperadriu», de Rostand; «Quadrilles», de Sacha Guitry; «Els Cavallers», de la Taula Rodona, de Jean Cocteau.

Entre les darreres estrenes parisienses anomenem: «El Cap de les Tempestes», de Bernheim; «Pauca», de Lenormand; «Amiel», de Dony Amiel; «Catarina Emperadriu», de Rostand; «Quadrilles», de Sacha Guitry; «Els Cavallers», de la Taula Rodona, de Jean Cocteau.

Entre les darreres estrenes parisienses anomenem: «El Cap de les Tempestes», de Bernheim; «Pauca», de Lenormand; «Amiel», de Dony Amiel; «Catarina Emperadriu», de Rostand; «Quadrilles», de Sacha Guitry; «Els Cavallers», de la Taula Rodona, de Jean Cocteau.

Entre les darreres estrenes parisienses anomenem: «El Cap de les Tempestes», de Bernheim; «Pauca», de Lenormand; «Amiel», de Dony Amiel; «Catarina Emperadriu», de Rostand; «Quadrilles», de Sacha Guitry; «Els Cavallers», de la Taula Rodona, de Jean Cocteau.

Entre les darreres estrenes parisienses anomenem: «El Cap de les Tempestes», de Bernheim; «Pauca», de Lenormand; «Amiel», de Dony Amiel; «Catarina Emperadriu», de Rostand; «Quadrilles», de Sacha Guitry; «Els Cavallers», de la Taula Rodona, de Jean Cocteau.

Entre les darreres estrenes parisienses anomenem: «El Cap de les Tempestes», de Bernheim; «Pauca», de Lenormand; «Amiel», de Dony Amiel; «Catarina Emperadriu», de Rostand; «Quadrilles», de Sacha Guitry; «Els Cavallers», de la Taula Rodona, de Jean Cocteau.

Entre les darreres estrenes parisienses anomenem: «El Cap de les Tempestes», de Bernheim; «Pauca», de Lenormand; «Amiel», de Dony Amiel; «Catarina Emperadriu», de Rostand; «Quadrilles», de Sacha Guitry; «Els Cavallers», de la Taula Rodona, de Jean Cocteau.

Entre les darreres estrenes parisienses anomenem: «El Cap de les Tempestes», de Bernheim; «Pauca», de Lenormand; «Amiel», de Dony Amiel; «Catarina Emperadriu», de Rostand; «Quadrilles», de Sacha Guitry; «Els Cavallers», de la Taula Rodona, de Jean Cocteau.

Entre les darreres estrenes parisienses anomenem: «El Cap de les Tempestes», de Bernheim; «Pauca», de Lenormand; «Amiel», de Dony Amiel; «Catarina Emperadriu», de Rostand; «Quadrilles», de Sacha Guitry; «Els Cavallers», de la Taula Rodona, de Jean Cocteau.

Entre les darreres estrenes parisienses anomenem: «El Cap de les Tempestes», de Bernheim; «Pauca», de Lenormand; «Amiel», de Dony Amiel; «Catarina Emperadriu», de Rostand; «Quadrilles», de Sacha Guitry; «Els Cavallers», de la Taula Rodona, de Jean Cocteau.

Entre les darreres estrenes parisienses anomenem: «El Cap de les Tempestes», de Bernheim; «Pauca», de Lenormand; «Amiel», de Dony Amiel; «Catarina Emperadriu», de Rostand; «Quadrilles», de Sacha Guitry; «Els Cavallers», de la Taula Rodona, de Jean Cocteau.

Entre les darreres estrenes parisienses anomenem: «El Cap de les Tempestes», de Bernheim; «Pauca», de Lenormand; «Amiel», de Dony Amiel; «Catarina Emperadriu», de Rostand; «Quadrilles», de Sacha Guitry; «Els Cavallers», de la Taula Rodona, de Jean Cocteau.

Entre les darreres estrenes parisienses anomenem: «El Cap de les Tempestes», de Bernheim; «Pauca», de Lenormand; «Amiel», de Dony Amiel; «Catarina Emperadriu», de Rostand; «Quadrilles», de Sacha Guitry; «Els Cavallers», de la Taula Rodona, de Jean Cocteau.

No és això, amics francesos!

El que no té volta de full és que la guerra d'Espanya és decisiva per a la causa de la democràcia i per a la de la pau...

Entre certs tractadistes francesos de política internacional hi ha una tendència a afirmar que Mussolini, aduoc de la seva pròpia política imperialista, ha comès un error en intervenir en els afers d'Espanya. I aquesta afirmació la fan, no pas volent significar que no havia comptat en els seus plans amb la resistència heroica dels democràtics espanyols, sinó en el sentit que, aduoc en el cas que pogués vèncer aquesta resistència, Itàlia no ha de tenir cap interès a romandre a la Península i no hi guanyaria res si ho feia.

Paral·lelament a aquesta afirmació, en fan una altra. Duen que si Franco consolidava la seva posició, el seu primer pensament seria desbarbar-se dels seus aliats italians i alemanys, cosa que assoliria amb una certa facilitat.

ERROR! No cal dir que els que coneixen el problema força més que aquests comentaristes francesos, perquè hem de pluriel ara sobre la nostra carn i la nostra sang, i ja el vivim aduoc obans del dinou de juliol, encara que d'una manera menys cruenta, sabem que les dues afirmacions són completament mancades de base.

ON VA MUSSOLINI Sabem que Mussolini, com els Escipions en l'Eilat antiga, i amb més molins que no pas ells, comença amb la conquesta d'Abissínia. El seu pla de domini sobre la Mediterrània talla estrepitosament si no pot comptar amb l'Estret de Gibraltar, amb les Balears i amb tota la Península Ibèrica. En els seus projectes d'encerclament d'Egipte, de mediterraneïtzació del món àrab, de domini sobre l'Àfrica del Nord, ha de topat necessàriament amb França i Anglaterra, i sense la Península no pot lluitar amb avantatge contra elles. La Península és l'instrument que necessita Mussolini en aquesta lluita contra el front anglo-francès, que cau dintre de les seves precisions matemàticament segures.

LA POSICIÓ DELS INSURGENTS Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels que menen i no dreixen l'opinió feixista espanyola per a comprendre que llur adhesió a la causa de Hitler i de Mussolini és sinceríssima i indestructible. Tota la carlinada, tots els reaccionaris nats, tots els amics de la violència i els adversaris dels règims de llibertat que constitueixen el cos i l'ànima de la rebel·lió, eren hitlerians i feixistes abans que Hitler i Mussolini vinguessin al món. Són els que han protestat sempre contra la política d'entesa amb França i Anglaterra propagada pels elements democràtics de la Península. Són els que durant la guerra mundial donaven ale a una activa propaganda germanòfila. Són els que han fet, des del primer moment, una campanya de desprestigi contra la Societat de Nacions. Són els que davant d'un lligit entre un poderós sense raó i un feble que defensa el seu dret senten que el cor se'ls decanta fatalment a favor de la brutalitat i de la injustícia.

Doncs bé al aquesta gent, que per temperament per formació espiritual ja es senten lligats amb el feixisme, tenen, a més, altres raons poderoses, com ho són l'ajut prestat per Itàlia i Alemanya i la mediterraneïtzació en tots els aspectes que ambdues ja tenen cura d'establir en territori franquista, no cal dir que és autèntica follia pensar que en un futur relativament proper Franco, en cas que guanyés, cuitaria a renyir amb els seus aliats i entranyats amics.

PREFEREIXEN TANCAR ELS ULLS Aquesta posició de certs comentaristes francesos és de fet comparable a la política de l'estrupe. Per no veure's obligats a afrontar el perill, prefereixen tancar els ulls i ignorar-lo. Si França hagués d'ajustar la seva conducta al que diuen aquests senyors, la seva ruïna seria inevitable. Per sort d'ella i de la llibertat, cada dia són més els que hi veuen clar en aquestes afers.

LA REALITAT CRUA El resultat de la guerra d'Espanya és decidit per a la causa de la democràcia i per a la causa de la pau. Els lluitadors que les defenses al front amb les armes a la mà ho saben i això és el que alimenta llur heroisme. Salvar la llibertat, la dignitat i el benestar dels nostres fills de tots els homes lliures d'Europa: heis ací l'objectiu que ens hem assenyalat.

M. S.

de fa temps, a través de la campanya del Marroc, coneixia l'heroisme dels catalans. També es lliurà al general Miaja una insígnia de les que la Delegació catalana ha donat als combatents d'aquella regió.

CIUTADA DE BARCELONA! Vina a AJUT CATALA i les nos present d'una joguina, d'una peça de roba, etc., per als infants que tenen el seu pare al front. Et serà lliurada una invitació per assistir al magne festival infantil que vindrà lloc en un gran local de Barcelona al vinent dia 2 de gener del 1938.

Les dones catalanes lliuren un banderó al general Miaja

Madrid, 13. — Al quarter general de l'Ejército del Centro, a celebració l'acte de lliurar al general Miaja un banderó que les dones catalanes dediquen a les dones de Madrid.

El general Miaja, en breus paraules, donà les gràcies dient que des

ARCHIVOS ESTATALES

© Archivos Estatales, cultura.gob.es